

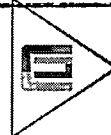
CONSILIUL CONCURENȚEI
REGISTRATURA GENERALĂ

RG / 14032 / 31.10.2024

Biroul permanent al Senatului

L. 548 / 31.10.2024

CONSILIUL
CONCURENȚEI
ROMÂNIA

Domnului Secretar General Mario Ovidiu OPREA
SENATUL ROMÂNIEI
PARLAMENTUL ROMÂNIEI
Calea 13 Septembrie 1-3, București, cod poștal 050711

Subiect: Adresa dumneavoastră nr. 3610/23.09.2024, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. RG/14032/01.10.2024 (Caz nr. 2402019)

Stimate domnule Secretar General,

L548/2024

Ca urmare a adresei dumneavoastră mai sus menționată, prin care solicitați opinia Consiliului Concurenței cu privire la *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 81/2022 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentară (b459/17.09.2024)*, denumită, în continuare, propunerea legislativă, vă comunicăm următoarele:

Din evaluarea conținutului propunerii legislative și a expunerii de motive, reiese faptul că aceasta are ca obiect modificarea și completarea *Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare* (denumită, în continuare, *Legea nr. 11/1991*), a *Legii concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare* (denumită, în continuare, *Legea concurenței*), precum și a *Legii nr. 81/2022 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentară* (denumită, în continuare, *Legea nr. 81/2022*).

Cu titlu prealabil, precizăm faptul că funcționarea piețelor pe baza unor mecanisme concurențiale nedistorsionate reprezintă un obiectiv principal al cadrului legal al Uniunii Europene. Prin urmare, din perspectiva *Legii concurenței*, orice inițiativă a statului de reglementare a activității comerciale a întreprinderilor ar trebui să aibă în vedere efectele pe care le-ar putea produce pe piață, în așa fel încât mediul concurențial să nu fie distorsionat, iar instituirea unor măsuri restrictive să fie proporțională cu obiectivul de interes public urmărit.

I. Referitor la propunerea de modificare și completare a *Legii concurenței*, Consiliul Concurenței nu susține această propunere pentru următoarele motive:

Propunerea legislativă supusă analizei Consiliului Concurenței are ca obiect modificarea și completarea art. 2¹, prin introducerea unei definiții pentru termenul “calitate”, a art. 5 alin. (1), prin modificarea preambulului acestuia, în sensul introducerii sintagmelor “*expresе sau tacite*” (“*orice înțelegeri expresе sau tacite între întreprinderi*”), “*formale sau ascunse*” (“*orice decizii formale sau ascunse ale asocierilor de întreprinderi*”) și prin completarea cu o nouă faptă ce ar putea reprezenta o practică anticoncurențială, respectiv: “*f) împiedică sau limitează accesul pe piața românească sau pe o parte a acesteia, pentru produsele sau serviciile cu calitate mai bună și prețuri mai mici decât ale altor produse sau servicii similare disponibile pe același segment de piață.*”.

Aceste propuneri sunt motivate, conform celor prezentate în expunerea de motive, de faptul că, pe de o parte, pe lângă înțelegerile exprese, s-au înmulțit înțelegerile tacite între întreprinderi, fiind necesară reintroducerea în *Lege* a noțiunii de “înțelegeri tacite”, prevedere care, în vechea legislație, a existat, iar pe de altă parte, în opinia inițiatorilor acestei propuneri, “este totalmente anticoncurențial să existe înțelegeri exprese sau tacite între întreprinderi care împiedică sau limitează accesul pe piața românească sau pe o parte a acesteia, pentru produsele sau serviciile cu calitate mai bună și prețuri mai mici decât ale altor produse sau servicii similare disponibile pe același segment de piață. Mai mult decât atât, aceste înțelegeri privind restricționarea sau limitarea accesului pe piață al produselor/serviciilor cu prețuri mai mici decât prețurile produselor/serviciilor deja disponibile pe același segment de piață reprezintă și principalul mecanism de escaladare artificială a nivelului general al prețurilor”.

Cu toate acestea, Consiliul Concurenței nu susține propunerea de modificare a *Legii concurenței*.

Articolul 5 alin. (1) din *Legea concurenței* este redactat similar prevederilor art. 101 TFUE pentru a se realiza o armonizare completă a prevederii naționale cu cea existentă la nivel european și pentru a se asigura aplicarea unitară a legislației în materie de concurență.

Introducerea noțiunilor “*expres sau tacite*” și “*formale sau ascunse*” este redundantă, având în vedere că actuala legislație permite deja sancționarea tuturor formelor de coluziune între întreprinderi, indiferent de forma pe care o îmbracă acestea, cât timp sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 5 din *Legea concurenței*, respectiv:

- Existența unor întreprinderi sau asocieri de întreprinderi;
- Existența unor înțelegeri între întreprinderi, decizii ale unei asocieri de întreprinderi sau practici concertate, indiferent de forma acestora;
- Existența unei restrângeri a concurenței prin obiect sau efect pe piața românească sau pe o parte a acesteia.

În acest sens s-au pronunțat și instanțele europene, fiind relevant par. 188 din hotărârea pronunțată în cauza T-9/99, HFB Holding, unde s-a reținut că:

“Deși articolul 85 din tratat face distincție între “practici concertate”, “acorduri între întreprinderi” și “decizii luate de asociații de întreprinderi”, scopul este acela de a introduce în interdicțiile menționate în acest articol diferite forme de coordonare și coluziune între întreprinderi, fiind interzise astfel orice forme de coordonare care substituie în mod conștient riscurile concurenței cu o cooperare practică între întreprinderi”¹.

Apreciem că este necesară menținerea formei actuale a art. 5 alin. (1) din *Legea concurenței*, similar conținutului art. 101 din TFUE și prin raportare la norma de convergență instituită la art. 3 alin. (2) din *Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din Tratat*. Astfel, această dispoziție se aplică numai pentru acordurile, deciziile și practicile concertate care pot aduce atingere comerțului dintre statele membre. Art. 3 alin. (2) prevede că, atunci

---

¹ Articolul 81 alineatul (1) CE urmărește într-adevăr să interzică orice formă de coordonare care substituie în mod conștient riscurile concurenței cu o cooperare practică între întreprinderi. (Hotărârea CJUE din 20.11.2008 în cauza C-209/07, având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE în procedura Competition Authority împotriva Beef Industry Development Society Ltd.)

când aceste acorduri, decizii și practici concertate nu sunt interzise de articolul 81 (actualul art. 101 TFUE), nu pot fi interzise de legislația națională în materie de concurență.

Referitor la rolul autorităților de concurență din statele membre în ceea ce privește respectarea dreptului Uniunii Europene în materie de concurență, CJUE, în cauza C-226/11 Expedia, a statuat în sensul că:

“18. (...), articolul 3 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1/2003 stabilește o legătură strânsă între interdicția privind înțelegerile pe care o prevede articolul 101 TFUE și dispozițiile corespunzătoare din dreptul național al concurenței. Atunci când autoritatea națională de concurență aplică dispozițiile din dreptul național care interzic înțelegerile în cazul unui acord între întreprinderi care poate afecta comerțul dintre statele membre în sensul articolului 101 TFUE, respectivul articol 3 alineatul (1) prima teză impune să i se aplice, în paralel, și articolul 101 TFUE (Hotărârea din 14 februarie 2012, Toshiba Corporation și alții, C-17/10, punctul 77).

19. Conform articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003, aplicarea legislației naționale de concurență nu poate genera interzicerea unor astfel de înțelegeri dacă ele nu restrâng concurența în sensul articolului 101 alineatul (1) TFUE.

20. Din aceasta rezultă că autoritățile de concurență din statele membre nu pot aplica dispozițiile din dreptul național care interzic înțelegerile în cazul unui acord între întreprinderi care poate afecta comerțul dintre statele membre în sensul articolului 101 TFUE decât dacă acest acord constituie o restrângere semnificativă a concurenței pe piața internă.”

II. Referitor la propunerea de modificare și completare a Legii nr. 11/1991, Consiliul Concurenței nu susține această propunere din următoarele motive:

1. Referitor la modificarea și completarea art. 1¹ lit. c):

Propunerea de completare a definiției “*uzanțe cinstite*” cu formularea “*ansamblu de practici sau reguli general recunoscute care se aplică în relațiile comerciale dintre întreprinderi, în scopul prevenirii încălcării drepturilor și intereselor legitime ale oricărui participanți la piață*” nu este în acord cu scopul actului normativ (art. 1 din *Lege*).

Actul normativ vizează relațiile de tip “*business to business*”, ținând cont de interesele private și publice, astfel cum apar acestea definite în dreptul național.

De asemenea, completarea nu este necesară, luând în considerare natura practicilor de concurență neloială reglementate de *Lege*, precum și modalitatea în care autoritatea de concurență poate interveni, respectiv doar în cazul afectării unui interes legitim public. Astfel, potrivit prevederilor art. 3¹ din *Lege*, Consiliul Concurenței constată și sancționează practicile de concurență neloială, în limita competențelor prevăzute de *Lege*, atunci când în cauză există un interes public constând într-o afectare a bunei funcționări a pieței.

În plus, la nivel național, relațiile de tip “*business to consumer*” sunt reglementate printr-o serie de alte acte normative, domeniu gestionat de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor (*Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale*

comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor).

2. *Referitor la modificarea și completarea art. 1¹ lit. g):*

Completarea definiției “întreprindere” cu formularea “*orice entitate care desfășoară o activitate economică constând în oferirea de bunuri sau servicii, indiferent de statutul său juridic și de modul de finanțare*” nu este necesară, în vederea respectării normelor de tehnică legislativă. Definiția “întreprindere” este deja prevăzută în *Legea concurenței* (art. 2 alin. (1)) și nu necesită clarificări suplimentare.

3. *Referitor la completarea art. 1¹ cu patru noi litere, respectiv lit. k), lit. l), lit. m) și lit. n) cu următorul cuprins:*

Propunerea de a introduce noi definiții pentru termenii “consumator” (lit. k), “*participanți la piață*” (lit. l), “*calitate*” (lit. m), și “*întreprindere parteneră*” (lit. n) nu este justificată. Aceste definiții nu sunt relevante pentru scopul *Legii nr. 11/1991*, care reglementează practicile de concurență neloială între întreprinderi, fără a implica în mod direct consumatorii. În plus, termenul “*calitate*” este deja reglementat prin alte acte normative, cum ar fi *Ordonanța nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor*, domeniu fiind gestionat de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, iar definiția “*întreprindere parteneră*” nu este necesară în acest context, având în vedere natura practicilor de concurență neloială reglementate de *Lege*.

4. *Referitor la modificarea și completarea art. 2 alin. (1):*

Propunerea de a extinde definiția practicilor comerciale neloiale la toate practicile care contravin uzanțelor cinstite și principiului general al bunei-credințe, și care produc sau sunt susceptibile să producă prejudicii oricărui participanți la piață, nu este necesară, având în vedere scopul *Legii* și faptul că autoritatea de concurență poate interveni doar în cazurile care afectează un interes legitim public, competențele Consiliului Concurenței aplicându-se exclusiv relațiilor între întreprinderi, fără a include consumatorii, care sunt protejați de legislația specifică, precum *Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor*.

5. *Cu privire la modificarea și completarea art. 2 alin. (1) lit. d):*

Propunerea de a extinde definiția practicilor comerciale neloiale la toate practicile care contravin uzanțelor cinstite și principiului general al bunei-credințe, și care produc sau sunt susceptibile să producă prejudicii oricărui participanți la piață nu este necesară, deoarece Consiliul Concurenței asigură protecția întreprinderilor împotriva practicilor de concurență neloială, iar completarea nu se justifică având în vedere scopul *Legii* și faptul că autoritatea de concurență poate interveni doar în cazurile care afectează un interes legitim public.

6. *Cu privire la modificarea și completarea art. 2 alin. (2):*

Propunerea de completare a art. 2 alin. (2) cu exemple de practici comerciale (limitarea nejustificată a vânzării, aplicarea de adaosuri comerciale mai mari etc.) este echivocă și prezintă un risc semnificativ de neconstituționalitate, întrucât contravine principiului

libertății întreprinderilor de a contracta și de a stabili conținutul contractului, orice litigiu de natură contractuală fiind de competența instanțelor de judecată.

Practica de concurență neloială este deja reglementată prin *OUG nr. 84/2022 privind combaterea acțiunilor speculative și pentru modificarea și completarea unor acte normative* (denumită, în continuare, *OUG nr. 84/2022*) și vizează situațiile în care statul poate să intervină pentru a asigura buna funcționare a economiei, în interesul cetățenilor, situații justificate de stare de mobilizare parțială sau totală a forțelor armate și stare de război, stare de asediu și stare de urgență, starea de alertă sau alte situații de criză stabilite explicit prin acte normative emise de Parlamentul sau Guvernul României.

Astfel, a fost creat cadrul legislativ general care să asigure un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și o bună funcționare a pieței interne, fiind reglementate aspecte referitoare la protejarea directă sau indirectă a consumatorilor împotriva unor majorări nejustificate de prețuri și disfuncționalități evidente ale pieței. Totodată, a fost stabilită procedura de analiză, aplicare și colaborare dintre Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, Consiliul Concurenței, Agenția Națională de Administrare Fiscală și alte autorități și instituții publice.

Potrivit prevederilor *OUG nr. 84/2022*, în cazul săvârșirii de întreprinderi față de alte întreprinderi a faptelor care constituie acțiuni speculative, competența de instrumentare și aplicare a sancțiunilor contravenționale corespunzătoare aparține Consiliului Concurenței, în condițiile *Legii nr. 11/1991*.

Pentru situațiile care vizează în mod direct consumatorul, persoana fizică, aplicarea prevederilor *OUG nr. 84/2022* intră în sfera de competență a Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

Cele două autorități vor colabora și vor face schimb de informații cu privire la posibilele încălcări identificate, în vederea aplicării prevederilor *OUG nr. 84/2022*.

7. Referitor la modificarea și completarea art. 2 alin. (3):

Propunerea de a considera "*exploatarea poziției superioare de negociere*" drept o practică de concurență neloială contrară uzanțelor cinstite și principiului bunei-credințe, atunci când aceasta este realizată prin acțiuni sau inacțiuni (refuz nejustificat de a cumpăra/furniza bunuri sau servicii mai bune și mai ieftine, impunerea unor condiții oneroase, sau modificarea/încetarea nejustificată a relațiilor comerciale), nu este susținută.

Fapta analizată se referă la situațiile în care, într-o relație comercială, o întreprindere, deși nu este dominantă, deține o putere superioară de negociere, iar prin acțiunile sau inacțiunile sale, afectează semnificativ activitatea partenerului contractual și concurența pe piața relevantă. În astfel de cazuri, evaluarea efectelor abuzurilor de poziție superioară de negociere se realizează în conformitate cu art. 2 alin. (1) lit. d) din *Lege*.

Cu privire la propunerea de a reglementa refuzul nejustificat de a cumpăra sau furniza bunuri sau servicii cu o calitate mai bună decât cele deja comercializate, precizăm că autoritatea de concurență nu are competențe în evaluarea calității produselor sau serviciilor.

Autoritatea de concurență are atribuții în ceea ce privește protecția, menținerea și stimularea concurenței și a unui mediu concurențial normal, în vederea promovării intereselor consumatorilor, nedispunând de resursele umane și tehnice adecvate în vederea evaluării din

punct de vedere calitativ a produselor și serviciilor, astfel de calificări și competențe revenind altor organe ale statului, potrivit misiunii legale a acestora.

Aspectele legate de conformitatea și calitatea acestora sunt gestionate de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, conform prevederilor *Ordonanței nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor*. Conform art. 27 din *Ordonanța nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor*, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, în calitate de organ de specialitate al administrației publice centrale, coordonează și implementează politica Guvernului în domeniul protecției consumatorilor. De asemenea, art. 9 din același act normativ obligă operatorii economici să comercializeze doar produse sau servicii care corespund caracteristicilor prescrise sau declarate și să se comporte corect în relațiile cu consumatorii.

8. *Cu privire la abrogarea art. 2 alin. (4) și (5):*

Propunerea de abrogare a excepțiilor prevăzute la art. 2 alin. (4) și (5) nu este justificată, deoarece aceste prevederi vizează acțiunile speculative și sunt esențiale pentru intervenția statului în situații de criză, reglementate prin *OUG nr. 84/2022*.

De asemenea, excepțiile sunt necesare pentru a evita suprapunerile cu *Legea nr. 81/2022*, care reglementează practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar. Această delimitare clară între actele normative previne dublarea reglementărilor și asigură aplicarea coerentă a legislației în domenii distincte.

9. *Referitor la abrogarea art. 2¹ alin. (2) - (8):*

Abrogarea art. 2¹ alin. (2) - (8) nu este necesară, deoarece aceste prevederi asigură coerența legislativă și coordonarea între diverse reglementări naționale și europene. Prin dispozițiile în vigoare se prevede cum sunt partajate competențele de a acționa în vederea protejării anumitor interese și categorii de persoane, iar abrogarea lor nu este susținută de o justificare clară.

În prezent, la nivel național, domeniul combaterii concurenței neloiale este deja reglementat printr-o serie de acte normative care transpun directive europene. Printre acestea se numără *Legea nr. 158/2008 privind publicitatea înșelătoare și publicitatea comparativă* (transpunând Directiva 2006/114/CE), *Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii* (armonizată cu Directiva 2005/29/CE), *Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice*, și *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2019 privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate* (transpunând Directiva 2016/943/CE).

Aceste domenii sunt gestionate de diverse autorități și instituții, aflate sub coordonarea Parlamentului sau Guvernului, în funcție de competențe. În acest context, abrogarea articolului 2¹ alin. (2) - (8) nu este justificată, deoarece prevederile respective asigură coerența legislativă și coordonarea între diverse reglementări naționale și europene, protejând interesele economice și concurențiale pe piață.

Totodată, facem precizarea că instrumentul de motivare și prezentare al propunerii legislative supuse analizei autorității de concurență nu respectă exigențele *Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative*, abrogarea prevederilor art. 2¹ alin. (2) - (8) nefiind motivată în mod corespunzător.

10. *În ceea ce privește modificarea și completarea art. 3:*

Completarea art. 3 cu clarificări privind răspunderea civilă, contravențională și penală nu este necesară, întrucât prevederea în vigoare are caracter general și vizează toate situațiile prevăzute în cuprinsul actului normativ.

Astfel, potrivit art. 7 din *Lege*, orice persoană care are un interes legitim privat se poate adresa direct instanțelor de judecată competente pentru încetarea și interzicerea practicilor de concurență neloială, pentru acoperirea prejudiciilor patrimoniale și morale suferite ca urmare a acestora, fără a fi necesară parcurgerea vreunei formalități în fața Consiliului Concurenței.

În plus, în cazurile penale prevăzute la art. 5 din *Lege*, acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, sau la sesizarea camerei de comerț și industrie teritoriale ori a unei organizații profesionale. Prin urmare, modificarea art. 3 nu este necesară, întrucât actualul cadru legislativ deja oferă mecanisme clare și eficiente pentru protecția persoanelor afectate, fără a necesita o intervenție suplimentară din partea Consiliului Concurenței.

III. Referitor la propunerea de modificare și completare a Legii nr. 81/2022, Consiliul Concurenței nu susține această propunere pentru următoarele motive:

1. *În ceea ce privește modificarea și completarea art. 2 lit. c):*

Propunerea de modificare a definiției “contract comercial”, respectiv “acordul scris între furnizor și cumpărător, care cuprinde toate condițiile comerciale și logistice negociate, în baza cărora se derulează relația comercială”, nu aduce clarificări suplimentare și nu contribuie la îmbunătățirea cadrului legislativ existent, care reglementează în mod adecvat aceste relații.

2. *Referitor la introducerea literei r) la art. 2:*

Propunerea de a introduce definiția “aditivi alimentari” nu este necesară. Scopul Legii și natura practicilor comerciale neloiale reglementate se referă strict la relațiile comerciale dintre întreprinderi, nu la aspecte ce țin de compoziția tehnică a produselor alimentare, iar introducerea unor definiții privind aditivii alimentari depășește acest cadru. Aditivii alimentari sunt deja reglementați prin alte acte normative, cum ar fi *Regulamentul CE nr. 178/2002*, care acoperă în mod specific siguranța alimentară și utilizarea aditivilor în produse alimentare. Astfel, includerea acestei definiții în *Legea nr. 81/2022* nu este justificată și nu este relevantă pentru scopul principal al Legii, care se concentrează pe relațiile comerciale și practicile neloiale dintre întreprinderi.

3. *Cu privire la introducerea punctului 26:*

Propunerea de a introduce o nouă practică comercială neloială care interzice refuzul sau limitarea comercializării produselor alimentare fără aditivi nu este justificată. Norma propusă nu se încadrează în sfera practicilor comerciale neloiale incriminate de *Legea nr. 81/2022*, care reglementează relațiile comerciale între întreprinderi, fără a face referiri la caracteristicile produselor alimentare. Scopul Directivei UE 2019/633 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar este de a echilibra relațiile de putere între furnizori și cumpărători și de a proteja furnizorii vulnerabili, nu de a impune preferințe bazate pe caracteristicile produselor, cum ar

fi prezența sau absența aditivilor.

Introducerea acestei practici ar putea distorsiona concurența, limita libertatea comercială a întreprinderilor și nu este conformă cu principiile pieței libere și concurenței loiale, afectând echilibrul cererii și ofertei pe piață.

De asemenea, arătăm că misiunea autorității de concurență nu implică exercitarea unor atribuții ce ar presupune analiza comparativă calitativă a produselor, iar în ceea ce privește analiza comparativă a prețurilor, Consiliul Concurenței procedează constant la astfel de evaluări, fără a fi necesară completarea cadrului legal, în baza prerogativelor generale de investigație care conferă autorității de concurență dreptul de a efectua analize economice. În general, în sectorul comerțului cu amănuntul, comercianții oferă produse similare aparținând mai multor producători, iar concurența între aceste produse se manifestă la nivel de mărci. Ca atare, cumpărătorii pot alege să achiziționeze anumite produse în detrimentul altora, datorită concurenței inter-marcă, ceea ce conduce, în practică, la oferte de produse variate, ca rezultat al cererii și ofertei.

O interdicție cu privire la refuzul sau limitarea listării și comercializării produselor alimentare fabricate fără aditivi alimentari, în condițiile unui spațiu la raft limitat, poate conduce în fapt la eliminarea concurenței între producători și creșterea prețurilor la nivelul consumatorilor. Garantarea unei piețe de desfacere unor producători, chiar și acelor care oferă produse fără aditivi alimentari, poate conduce în practică la deficiențe de aprovizionare și la limitarea ofertei către consumatori.

În plus, deși Consiliul Concurenței dispune de mai multe instrumente legale pentru a monitoriza și aplica atât *Legea concurenței*, *Legea nr. 11/1991*, cât și *Legea nr. 81/2022* (inspecții, solicitări de informații, aplicația Monitorul Prețurilor etc.), totuși, nu deține instrumentele specifice pentru a analiza calitatea produselor și/sau existența aditivilor alimentari.

Autoritatea de concurență a recomandat și în trecut prudență în ceea ce privește intervenția statului în activitatea comercială a unor întreprinderi private, în sensul în care să nu conducă la creșterea costurilor și a sarcinilor administrative ale acestora, la blocaje în aprovizionare și la creșterea prețurilor la raft, astfel de efecte având un impact negativ asupra consumatorului final.

Consiliul Concurenței recomandă ca, prin implementarea legislației referitoare la practicile comerciale neloiale, să se asigure un cadru legal corespunzător astfel încât anumite măsuri să nu fie discriminatorii sau să conducă la avantaje economice pentru anumite întreprinderi.

Asigurându-vă de întreaga noastră colaborare, vă stăm la dispoziție pentru orice alte detalii sau informații suplimentare.

Cu deosebită considerație,

Bogdan M. CHIRIȚOIU
PREȘEDINTE

Digitally signed by Bogdan-Marius Chiritoiu
Date: 2024.10.30 17:30:26 EET